

slag rimeligvis ogsaa vil vandre til dette Udvalg, der saa vil faa meget at bestille med at afveje alle de Interesser, som knytter sig til disse forskellige Jernbaneforslag. Det gælder ikke alene Vestkysten, men ogsaa Horsens—Tørring, og Vejle Bys Oplands Interesser kommer ogsaa stærkt frem. Men da jeg, som sagt, kun har forlangt Ordet for at gøre nogle Bemærkninger om den Egn, jeg repræsenterer, skal jeg ikke komme ind paa Lovforslaget's øvrige Indhold.

Christian Rasmussen: I den i 1904 til Overvejelse af nye Jernbaneanlæg nedsatte Kommission, hvis Arbejder danner Grundlaget for den i Øjeblikket gældende Lov om Jernbaner, var vi, der havde Sæde i Kommissionen, sikkert alle enige om, at indenfor de 10 Aar, der var forudsatte som Lovens Virketid, vilde det blive nødvendigt at foretage Ændringer i den, da man kunde gaa ud fra, at Samfærdselsforholdene i et saadant Tidsrum vilde undergaa ret store Forandringer, der vilde nødvendiggøre Ændringer af Loven. Det viste sig ret hurtigt, at vi, der sad i Kommissionen, i saa Henseende havde set rigtigt, og da Kommissionens Arbejde blev forelagt her i Tinget, var der ogsaa allerede af Regeringen foretaget meget indgribende Ændringer i det Forslag, som var stillet af Kommissionen, idet man havde optaget en hel Del nye Baneanlæg og samtidig udstrakt Lovens Virketid fra de af Kommissionen paatænkte 10 Aar til 14—15 Aar. I det Udvalg, som her i Tinget blev nedsat om Lovforslaget, ændredes det atter noget. Der kom endnu flere Baneanlæg til, saa at Loven, da den forlod Rigsdagen, omfattede 6 betydelige Statsbaneanlæg og i alt 51 Privatbaneanlæg, fordelte paa disse 14—15 Aar, medens Kommissionen havde foreslaaet 7 Statsbaneanlæg og 25 Privatbaneanlæg. Jeg ser i denne Forbindelse bort fra de Forslag, som var stillede af Mindretal indenfor Kommissionen, og som ikke vandt Gehør hverken der eller her i Tinget.

Kommissionen havde altsaa kun dristet sig til at fremkomme med Forslag om 25 Privatbaneanlæg, medens dels Regeringen og dels Rigsdagen ændrede Lovforslaget saa væsentligt, at Antallet svulmede op til 51, medens til Gengæld et enkelt Statsbaneanlæg udgik. Til Trods for denne store Forøgelse af Privatbaneanlægernes Tal opstod der ret hurtigt ude omkring i Landet Utilfredshed med Loven, saavel hvad Statsbane- som Privat-

baneanlægene angik, og der fremkom fra forskellige Sider Krav om flere Baneanlæg. Vi har da ogsaa her paa Rigsdagen ved flere Lejligheder maattet pille ved Loven af 1908 og foretage Forandringer i den, og nu foreligger der altsaa atter Forslag om Ændringer, og det endog af ret gennemgribende Natur, men da jeg har den Opfattelse, at Staten, hvad Samfærdselsmidlerne angaar, skal stille sig saa velvilligt som muligt og skal anlægge alle de Jernbaner o. s. v., som kan overkommes, og som der er nogen Rimelighed for vil svare sig enten direkte ved Forrentning eller indirekte ved, at de vil ophjælpe de Egne, hvorigennem de gaar, kan jeg kun i det hele og store være tilfreds med, at den højtærede Minister ikke er vejet tilbage for at fremsætte dette Lovforslag. Enkelthederne deri skal jeg paa et Par nær ligesom den ærede sidste Taler ikke komme ind paa. Dem kan man bedst tale om i det Udvalg, der sandsynligvis vil blive nedsat, og der kan man søge at faa de forskellige Meninger arbejdet sammen. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at der foretages Ændringer i den bestaaende Lov, og at de kommer til at gaa væsentlig i den Retning, som er angivet i det fremsatte Lovforslag.

Som nævnt, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af de foreslaaede Ændringer i den bestaaende Lov. I Modsetning til den ærede sidste Taler kan jeg billige, at man rykker den midtsjællandske Bane frem, hvorved sandsynligvis muliggøres, at man kan faa anlagt Skive—Skern-Banen i hele sin Udstrækning, medens den gældende Lov kun bestemmer, at der foreløbig skal anlægges et Stykke fra Skern til Videbæk. Anlægget skydes ganske vist noget ud ved det foreliggende Lovforslag, men jeg tror dog, at den paagældende Egn kan være godt tilfreds med, at man gaar den Vej at skyde Skern—Videbæk-Banen noget ud og lade den midtsjællandske Bane træde i Stedet, idet der dog vil blive en Fordel for Egnen ved denne Ordning, navnlig hvis man vil gaa ind paa den Tanke, jeg skal fremsætte om lidt. Der vil nemlig efter min Mening blive Udsigt til, at Skern—Skive-Egnen indenfor en rimelig Tidsfrist kan blive betjent af en Bane i hele sin Udstrækning. Jeg glæder mig saa meget mere over, at dette vil blive Tilfældet, som jeg i Jernbanekommissionen af 1904 tilhørte det Mindretal, der ønskede, at man allerede den Gang